FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT LEENDERT A. GEELHOED

föredraget den 5 april 2001 [1]

I detta mål har kommissionen väckt talan enligt artikel 226 EG och yrkat att domstolen skall fastställa att Republiken Österrike inte inom föreskriven tid har vidtagit alla åtgärder som är nödvändiga för att införliva kommissionens direktiv 95/30/EG av den 30 juni 1995 om anpassning, som en följd av nya teknologiska rön, av rådets direktiv 90/679/EEG om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för biologiska agenser i arbetet (sjunde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG). [2]

I — Förfarandet och parternas argument

1. Fristen för direktivets genomförande löpte ut den 30 november 1996. Genom skrivelse av den 30 maj 1997 uppmanade kommissionen den österrikiska regeringen enligt artikel 169 i EG-fördraget (nu artikel 226 EG) att inom två månader yttra sig över kommissionens påstående om att direktivet inte hade genomförts. Den österrikiska regeringen underrättade därefter kommissionen om att direktivet troligen skulle genomföras i december 1997.

2. Då Österrike trots detta inte vidtog de nödvändiga åtgärderna, avgav kommissionen den 2 juli 1998 ett motiverat yttrande. I detta uppmanade kommissionen Österrike att inom två månader från delgivningen vidta de åtgärder som var nödvändiga för att följa detta yttrande. Genom skrivelse av den 3 september 1998 informerade den österrikiska regeringen kommissionen om att åtgärderna delvis redan hade vidtagits och att genomförandet av den återstående delen var under förberedelse. Därefter — nämligen genom skrivelser av den 4 och den 15 september, den 16 oktober och den 23 november 1998 samt av den 10 februari, den 8 och den

1 — Originalspråk: nederländska.

2 — EGT L 155, s. 41 (nedan kallat direktivet).

9 april 1999 — underrättade den österrikiska regeringen kommissionen om de åtgärder som hade vidtagits för att genomföra direktivet.

3. Kommissionens ansökan inkom till domstolen den 10 december 1999. Muntlig förhandling har inte hållits i detta mål. Efter inkommande av de skriftliga inlagorna uppmanade domstolen parterna den 20 november 2000 att inkomma med skriftliga klargöranden. Båda parterna har lämnat svar till domstolen.

4. Kommissionen har i sin ansökan gjort gällande att Republiken Österrike fram till den 30 november 1996 inte hade antagit alla lagar och andra författningar som var nödvändiga för att uppfylla skyldigheterna enligt direktivet. Kommissionen har anfört att efter utgången av den i det motiverade yttrandet angivna tvåmånadersfristen, alltså den 2 september 1998, vissa bestämmelser fortfarande inte hade trätt i kraft på förbundsnivå eller i de nio delstaterna (Burgenland, Kärnten, Niederösterreich, Oberösterreich, Salzburg, Steiermark, Tirol, Wien och Vorarlberg) eller meddelats till kommissionen. Österrike hade riktigt nog vidtagit ett antal åtgärder för genomförande även efter den 2 september 1998, men direktivet har ännu inte införlivats helt.

5. Den österrikiska regeringen har inte i sak bestritt fördragsbrottet. Den har påpekat att genomförandet av direktivet i Österrike på grund av den österrikiska grundlagen i stor utsträckning kännetecknas av att kompetenserna är uppdelade mellan förbundsstaten och delstaterna. Förutom den allmänna kompetensuppdelning som föreskrivs i den österrikiska grundlagen finns i förevarande fall en specifik uppdelning av ifrågavarande kompetensområden mellan staten, delstaterna och kommunerna beträffande reglerna om utbildning och tjänstemän. Särskilt genomförandet av direktivet i delstaterna behöver stämmas av med lagstiftaren på förbundsnivå, för att säkerställa en enhetlig skyddsnivå. Den österrikiska regeringen har för domstolen lagt fram en detaljerad lista som visar i vilken omfattning direktivet har genomförts. Av dessa upplysningar framgår att genomförandet av direktivet numera är så gott som avslutat på alla förvaltningsnivåer.

II — Bedömning av kommissionens talan

6. Enligt artikel 2.1 första stycket i direktivet skulle Republiken Österrike införliva direktivet med nationell rätt senast den 30 november 1996 och genast underrätta kommissionen om detta. Denna skyldighet följer också av artikel 249 tredje stycket EG, enligt vilken ett direktiv med avseende på det resultat som skall uppnås skall vara bindande för varje medlemsstat till vilken det är riktat, samt av artikel 10 EG. [3]

7. Österrike har inte bestritt att alla åtgärder som krävs för att införliva direktivet med nationell rätt ännu inte har vidtagits. Österrikes argument att interna svårigheter har fördröjt genomförandet kan inte godtas. Domstolen har generellt slagit fast att en medlemsstat inte kan åberopa bestämmelser, praxis eller förhållanden i sin interna rättsordning som grund för att underlåta att iaktta skyldigheter och tidsfrister som föreskrivs i ett direktiv. [4]

8. Enligt fast rättspraxis bestäms föremålet för en talan som väcks enligt artikel 226 EG genom kommissionens motiverade yttrande. Huruvida det föreligger ett fördragsbrott skall avgöras mot bakgrund av läget i medlemsstaten vid utgången av den frist som har angetts i det motiverade yttrandet. Förändringar som har skett därefter kan inte beaktas av domstolen. [5] Av handlingarna i målet framgår att Republiken Österrike när fristen den 2 september 1998 löpte ut inte hade vidtagit alla åtgärder som är nödvändiga för att uppfylla skyldigheterna enligt direktivet. Kommissionens talan skall därför anses vara välgrundad.

9. Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Republiken Österrike skall därför, i enlighet med kommissionens yrkande, förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

3 — Se bland annat dom av den 16 mars 2000 i mål C-439/98, kommissionen mot Italien (REG 2000, s. I-1565).

4 — Se senast domen av den 15 mars 2001 i mål C-83/00, kommissionen mot Nederländerna (REG 2001, s. I-2351), punkt 10.

5 — Se bland annat domen av den 29 oktober 1998 i mål C-185/96, kommissionen mot Grekland (REG 1998, s. I-6601), punkt 18.

III — Förslag till avgörande

Mot bakgrund av det anförda föreslår jag att domstolen skall

1) fastställa att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 95/30/EG av den 30 juni 1995 om anpassning, som en följd av nya teknologiska rön, av rådets direktiv 90/679/EEG om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för biologiska agenser i arbetet (sjunde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) genom att inte inom föreskriven tid ha antagit alla lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet,

2) förplikta Republiken Österrike enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna att ersätta rättegångskostnaderna.